

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βιληπεργ καὶ α' Ἐστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὕρσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστοτε-
λοῦσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

11 Ὁδὸς Μουσσῶν 11
Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτῶ
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σάρα Βερνάρ (μετ' εἰκόνας). — Καθημεριναὶ ἐντυπώσεις. Τὸ Συσ-
τάτιον τῶν πτωχῶν. Ὁ κ. Σπρέιτ καὶ τὸ γυναικεῖον ζήτημα. Αἱ γυ-
ναῖκες ἐν τῇ πολιτικῇ. Ἡ ἐργασία τῶν γυναικῶν. — Ὁ χορὸς τῶν γυ-
ναικῶν τῆς Νιαούσης (ὑπὸ κ. Κρυσταλλίας Χρυσοθέρηγ Δασκαλοπού-
λου). — Γυναικεῖαι γεωργικαὶ σχολαὶ ἐν Ρωσσίᾳ (ὑπὸ κ. Ὀλγας Διλα-
νόφ). — Ἐπιστολὴ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ πρὸς τὴν σύζυγόν του (ὑπὸ
κ. Μαριάνθης Ἡλιοπούλου). — Γυναικεῖος κόσμος (ὑπὸ φιλοκάλου). —
Ποικίλα. — Συνταγὴ. — Συμβουλὴ. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

δελφῶν μου ἀντήχουν εἰς τὴν καρδίαν μου ὡς θρῆνοι . . .
"Ἥμην δυστυχῆς" Ἡρχισα νὰ κλαίω . . .

— Διατί κλαίεις; με' ἠρώτησεν ἡ μήτηρ μου, φιλοῦσα μετὰ
γλυκύτητος τὴν κόμην μου. Δὲν εἶσαι εὐχαριστημένη νὰ γεί-
νης ἡθοποιός ;
— Θέλω νὰ γείνω καλογρηά.

— Εἶσαι βλάξ, εἶπεν ἡ θεία μου,
ὑψόσα τοὺς ὤμους.

ΣΑΡΑ ΒΕΡΝΑΡ

Ἀρχαὶ σταδίου

Κάμετέ τὴν μοδίστραν, ἔλεγεν ὁ
ἀνάδοχός μου. Κορδελίτσες, κουρελά-
κια εἶναι ἡ δουλεῖά της. Εἶναι πολὺ
ἀσθενική, ὥστε νὰ διατρέξῃ τὸν κίν-
δυνον νὰ ἐξοκεῖλῃ.

Ἄλλὰ εἰς ἀρχαῖος φίλος τῆς μητρός
μου, ὁ ὁποῖος ἦτο τότε ὑπουργός, πα-
ρετήρησεν ὅτι ἡμην γεννημένη διὰ τὸ
θέατρον. Εἰς τοῦτο ἦτο σύμφωνος με-
τὴν μητέρα μου. Δὲν ἦμην ἀσχημη.
Ἐπειτα εἶχα φωνὴν γλυκεῖαν καὶ ὠ-
ραίους ὀδόντας, τὸ ὅποτον θά μοι ἐπέ-
τρεπε νὰ μειδιῶ. Με' τὴν ἡλικίαν θὰ
ἐπάχαινα βέβαια· δὲν ἤμποροῦσαν νὰ
φαντασθῶν ὅτι ἡ ἰσχύότης μου θὰ διε-
σκέδαζε τόσον τοὺς δημοσιογράφους.

Τέλος ἀπεφασίσθη νὰ με παρουσιάσουν τὴν ἐπαύριον εἰς
τὸν κ. Ὀμπέρ

"Ἥμην μόνη εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς αἰθούσης. Ὁ φόβος τοῦ
ἀγνώστου εἶχε κυριεύσει τὸ πνεῦμά μου. Τί ἦτο λοιπὸν τὸ
μέλλον ; Τὰ ὄνειρα τῆς εὐτυχίας ἐχόρευαν ἐνώπιόν μου. Οἱ
γέλωτες τῶν ἐν τῷ παρακειμένῳ δωματίῳ παιζουσῶν ἀ-

ΣΑΡΑ ΒΕΡΝΑΡ

ρον μεταξωτὸν φόρεμα διὰ τὴν παρουσιάσιν μου. Τὴν ἐπί-
σημον δὲ ἡμέραν ἐκλήθη νὰ με κτενίσῃ κομμωτής, ὅστις ἐ-
τράβηξε, ὅσον ἡδυνήθη περισσότερο τὰ μαλλιά μου καὶ με-
ἔκαμε φρικωδῶς ἀσχημην, ὡς ἔλεγε καὶ ἡ μητέρα μου, ἐνῶ
ὁ ἀνάδοχός μου ἀπεφάνετο ὅτι εἶχα τοῦλάχιστον τὸ ὕφος νε-
άνιδος καὶ ὄχι τρελλοῦ σκύλου.

Τὸ ἐσπέρας, ἀφοῦ ἔφεραν πρόποσιν
εἰς ὑγείαν τῆς μητρός μου, ἔπικαν καὶ
εἰς τοὺς μέλλοντας θριάμβους μου καὶ
ὁ γέρον κομφεῦόμενος ὑπουργός μοι
εἶπε χαϊδεύων με : Μίαν ἡμέραν θά
με εὐχαριστήσης, μικρά μου. Ὁ καὶμέ-
νος ! Ἄς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμά του.

Τὴν ἐπαύριον με' ἐπαρουσίασαν πρὸς
τὸν κ. Γιραρδέν, ὁ ὁποῖος με' εὔρε θελ-
κτικὴν, ὁμοιάζουσαν ὀλίγον τὴν Ρα-
χὴλ καὶ ὑπεσχέθη νὰ φροντίσῃ δι' ἐμέ.
Καὶ ἀληθῶς μετὰ δύο ἡμέρας ἔγραφεν
εἰς τὴν μητέρα μου νὰ με φέρῃ εἰς τὸ
Conservatoire εἰς ὠρισμένην ἡμέραν καὶ
ὄρν.

Ἐχάλεσαν ἀμέσως ράπτριαν, ἣτις
παρηγγέθη νὰ μοι κατασκευάσῃ μαῦ-

Υπό τὸ κοντὸν φόρεμά μου ἐφάνετο τὸ κεντητὸν παντῶνι μου, ἐνῶ οἱ λιπόσαρκοι βραχιόνες μου ἔπλεαν μέσα εἰς πλατύτατα μανίκιζ, κατεσκευασμένα, φάνεται, ἐπίτηδες διὰ νὰ κρύπτουν τὴν ἀδυναμίαν μου. Ὁ πολὺ μακρὸς λαίμυός μου ἐστολίζετο ἀπὸ μίαν κλωστήν ἐκ κοραλλίων. Μοὶ εἶχαν βάλει ποὺδραν καὶ αἱ βλεφαρίδες καὶ τὰ αὐτιά μου ἦσαν γεμάτα. Ἡμῶν ἀπαισία καὶ ἔταν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Ὠμπέρ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ξύραϊων λευκοροδίνων κορασίδων, οὗτος ὕψωσε τοὺς ὤμους ψιθυρίζων: *Ἐτρελλάθη αὐτὸς ὁ Γιραρδέρ.* Καὶ μοῦ ἔστρεψε τὰ νῶτα.

Ὁ κλητὴρ Β. ἐνέγκρισε τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσίν μου καὶ εἶπεν εἰς τὴν διδασκάλισσάν μου ὅτι ἡ πρὸς εἰσαγωγὴν ἐξέτασις θὰ ἐγίνετο μετὰ δέκα ἡμέρας. . . .

Ὅταν ἐπεστρέψαμεν ἡ διδασκάλισσά μου ἀπεφάνθη ὅτι ἔπρεπε νὰ μάθω νὰ ἀπαγγέλλω στίχους τινὰς διὰ τὴν ἐξέτασιν, ἐνῶ ὁ ἀνάδοχος μου εἶπεν ὅτι ἔπρεπε νὰ μάθω ἕνα μῦθον. Νὰ μάθης τὰς *Δύο περιστεράς*, ἐνθυμοῦμαι πῶς τὰς ἀπήγγειλεν ἡ Ραχήλ καὶ θὰ σὲ βοηθήσω.

Τὴν ἐσπέραν ἡ ἄσκησις τῆς ἀπαγγελίας ἤρχισεν. Τί βραδέλιξ, Θεέ μου! Ἐμεινεν εἰς τὴν μνήμην ὡς ὁ τύπος τοῦ κωμικοῦ, τοῦ γελοίου, τοῦ ἀδιηγήτου. Μετὰ πέντε λεπτῶν ἀνάγνωσιν ὁ ἀνάδοχος μου ἤρχισε νὰ μαλώνῃ με ἕνα γέροντα κύριον. Καὶ οἱ δύο εἶχον ἀκούσει τὴν Ραχήλ, ἀπαγγέλλουσαν καὶ προσεπάθουν ἕκαστος κατ' ἴδιον τρόπον νὰ μιμηθῇ με γελοίας στάσεις καὶ με τονισμοὺς φωνῆς φρικώδεις ὅ,τι ὑπῆρξεν ἡ εὐγενεστέρᾳ τῆς τέχνης ἔκφρασις.

Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ πρῶτον τῆς ἀπαγγελίας μου μάθημα. Τέλος ἡ μεγάλη ἡμέρα ἔφθασε. Τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν με ἐκτένισε τεχνίτης, ἀλλ' ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ Conservatoire με τὰ ἀνακατωμένα ὡς σκοῦπες μαλλιά μου, τὸ φυσικόν μου πρόσωπον, τὴν παιδικὴν μου ἀφέλειαν.

Συνωδευομένη ἀπὸ τὴν θείαν μου καὶ συνεδέθην ἀμέσως με ἀξιολάτρευτον κόρην, ἥτις ὠνομάζετο Roza Baretta, ἀδελφὴ τῆς Λευκῆς τῆς κ. Worms, σήμερον ἐταίρου τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. . . .

Ὅταν ὁ πατὴρ Κωνσταντὸν με ἐκάλεσε, με κατέλαθε τρελλὴ ἐπιθυμία νὰ φύγω. Εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, νεκρὰ μᾶλλον ἢ ζῶσα: κύκλω μεγάλης τραπέζης πολλοὶ ἄνδρες ὠμίλουν καὶ συνεζήτουν. Εἰς τὸ βάθος μία ἐξέδρα καὶ εἰς ὑψηλὸς ὀλόμαυρος νεανίας με τρομερὰ μεγάλα μάτια ὑπὸ ὄφρυς πυκνοτάτας.

— Τί ἀπαγγέλλετε; με ἠρώτησε.
— Τὸν μῦθον τῶν *Δύο περιστερῶν*, ἐψιθύρισα χαμηλοφώνως.
— Αἶ! Μὰ ἐδῶ δὲν ἀπαγγέλλουν μύθους.
Καὶ ἐξέσπασεν εἰς κακῶς συκρατηθέντα θορυβώδη γέλωτα. Ὁ κώδων ἐσήμανεν.
— Χαϊρετήσατε, μοὶ ἐψιθύρισεν ὁ ἀγάπητος αὐτὸς Κύριος.

Υπήκουσα καὶ τὸ βλέμμα μου προσηλώθη διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον μου καὶ ἤρχισα νὰ τρέμω. Εἶναι τρομερὰ αἱ ἐξετάσεις τοῦ Conservatoire. Εἶναι ὀλίγον σκληρὰ ἡ δοκιμασία, εἰς ἣν ὑποβάλλεται οὕτω τὸ θάρρος ἐνὸς παιδιοῦ. Φρονῶ ὅτι πολὺ συχνὰ θὰ συνέβη, ὥστε πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀληθῆ ἰδιοφυίαν νὰ ἔχασαν τὸ θάρρος των καὶ τὸ μέλλον των ἐνταυτῷ εἰς τὴν σύντομον αὐτὴν δοκιμασίαν. Ἐζήτησα εἰς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα με ἠτένιζον, ἐν τῷ ὁποίῳ

δὲν θὰ με ἐτρόμαζε πολὺ.
Εἰς τὸν Ὠμπέρ ἐσταμάτησε διὰ μίαν στιγμὴν τὸ βλέμμα μου, ἀλλ' ἐν εἰρωνικῶν μειδισμῶν του με' ἀπεθάρρυνε. Τὸ ἀντελήθη καὶ ἔκυψε ψιθυρίζων τι πρὸς τὴν Augustine Brohau, ἡ ὁποία ἐγέλασε θορυβωδῶς. Οἱ ὄφθαλμοί μου ἐγέμισαν δάκρυα καὶ τὸ θρηνηδὸς μειδισμῶν μου ἐπεκαλεῖτο τὸν οἶκτον.

Ὁ Camille Doucet ἀντελήθη τί ἔπασχον, μοὶ ἐμειδίασε καὶ με ἐνεθάρρυνε διὰ κινήσεων τῆς κεφαλῆς. Εἶχον σωθῆ. Ἦρχισα τὸν μῦθόν μου με προσηλωμένα πρὸς αὐτὸν τὰ βλέμματα καὶ ἀντλοῦσα ἀπὸ τὸ καλὸν ὕφος του ὄλον τὸ θάρρος, τὸ ὁποῖον μοὶ ἔλειπε, εἶπα τοὺς ὠραιοὺς στίχους τοῦ La Fontaine ἀπνευστί. Ἡ τρέμουσα φωνή μου εὐρήκεν ἀσυναισθήτως τόνους πλήρεις στοργῆς.

Ὁ κώδων ἐσήμανεν. Ἐσταμάτησα.
— Εἰξεύρεις τίποτε ἄλλο, μικρά; με ἠρώτησεν ὁ Ὠμπέρ.
— Ναί. Εἰξεύρω τὴν σκηνὴν τῆς Ἀγνῆς, ἀλλ' ὄχι καλὰ.
— Εἰπέ ὅ,τι εἰξεύρεις.

Ἐχαίρηται καὶ πάλιν, εἶπα ὀλίγους στίχους καὶ με τὸν δεύτερον κώδωνα ἐζήληθον. Ἐνῶ διηρχόμην ὁ Ὠμπέρ με ἐσταμάτησεν. Εἶναι νοστιμούλα, εἶπε στρεφόμενος πρὸς τοὺς ἄλλους.

— Σὰν γδαρμένος γάττος, εἶπε σκιῶς κύριός τις. Ἦτο ὁ Beauvelet.

— Τὴν παίρω εἰς τὴν τάξιν μου, ἀνεφώνησεν ἄλλος με ὠχρόλευκον πρόσωπον καὶ λευκὰ λάμποντα μαλλιά. Θὰ τὴν κάμω κᾶτι. Ἦτο ὁ Prevost.

— Ὡστε ἔγεινα δεκτὴ; ἠρώτησα ἐκτὸς ἐκυτῆς.

Βεβηχίωτα. Ἐλα νὰ μὴ φιλήσης! Ἐχεις ὠραιοὺς φωνῆν καὶ ἔξυπνα μάτια. Δὲν εἰξεύρεις τίποτε. Θὰ εἶναι διασκεδαστικώτερον τοῦτο δι' ἐμέ, μόνον πρέπει νὰ μεγαλώσης, μικρά μου, διότι χωρὶς ἀνάστημα τὸ θέατρον, διὰ τὸ εἶδος τὸ ἰδικόν σου, εἶναι ἀδύνατον.

Ἐρίλησα τὸν κ. Prevost καὶ ἀνεχώρησα τρελλὴ ἀπὸ γοῶν. Με δέχονται! Με δέχονται! Θεὸς μου, ἄς τρέξωμεν γρήγορα, νὰ τὸ μάθῃ ἡ μικρὰ μου ἀμέσως.

Κατὰ τὸ Γαλλικόν Σάρα Βερνὰρ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Καλὴ μου γλιη,
Ἐχεις δίκαιον νὰ εἶσαι ἐνθουσιασμένη με τὰς γυναίκας τοῦ Λονδίνου. Καὶ ποῖος δὲν ἐνθουσιάζεται μαζὴ των εὐθὺς ὡς τὰς γνωρίσῃ εἰς τὸν τόπον των καὶ παρακολουθήσῃ τὴν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ δράσει των; Εἶναι ἀληθῶς θαυμάσιαι. Καὶ γυναῖκες κομψαί, φιλόκαλοι καὶ ἀρισταὶ οἰκοδόμοι καὶ μοναδικαὶ μητέρες, ἐνταυτῷ δὲ καὶ ἀπαράμιλλοι πολιτίδες.

Δι' αὐτὸ καὶ ἐπέτυχον τόσα δικαιώματα μέχρι σήμερον ὑπὲρ ἐκυτῶν, διότι κατάρθωσαν νὰ ἐλύσουν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐπιφανεστέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ κράτους των. Νομίζεις σὺ ὅτι ὁ Βήκονσφιλδ καὶ ὁ Στούαρτ Μίλλ καὶ ὁ Γλάδστον καὶ ὁ Μπάλφουρ καὶ ὁ Σώλσβαρκ, οἱ μεγαλῆτεροι δηλαδὴ κοινωνιολόγοι καὶ οικονομολόγοι τῆς Ἀγγλίας, θὰ ἐτάσσοντο μετὰ τὸ μέρος των Γυναικῶν καὶ θὰ μετερρῦμιζον τὴν ἀγγλικὴν νομοθεσίαν ριζικῶς, ὡς τὸ ἔπρα-

ξαν, ἐὰν δὲν ἐπειθόντο ἐὰν ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν δὲν ἐγίνετο καταφανὲς ὅτι ἡ δράσις τῆς γυναικὸς θὰ ἀπέβαιεν εὐεργετικὴ εἰς τὴν ἀγγλικὴν κοινωνίαν; Νομίζεις σὺ ὅτι ἐὰν αἱ Ἀγγλίδες ἔμεναν ἀμαθεῖς, ἐὰν ἀποκλειστικῶς περιωρίζοντο εἰς τὸ πῶς νὰ κάμουν καλαὶς μπουτίγκαις, πῶς νὰ μαλώνουν τὰς ὑπηρετρίδας των, πῶς νὰ χαϊδεύουν καὶ παίζουν μετὰ μικρὰ των, πῶς νὰ παραγγέλλουν ὠραία ἐνδύματα καὶ νὰ ἀγοράζουσι μικρὰ κομψοτεχνήματα, πῶς νὰ λιποθυμοῦν διὰ τὸ ἐλάχιστον πρᾶγμα καὶ πῶς νὰ ἔχουν τὰ νεῦρά των, διότι βροντᾷ ἡ ἀστράπτει, νομίζεις, λέγω, ὅτι θὰ ἠδύναντο διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ ἐλύσουν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ;

Βεβαίως ὄχι. Ἐδράσαν, εἰργάσθησαν, ἠγωνίσθησαν πρῶτα, ἀπέδειξαν τί δύνανται, ποῖοι πολῦτιμοὶ παράγοντες εἶναι καὶ ἔπειτα ἤλθεν ἡ σειρὰ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν των νὰ ταῖς παραχωρήσουν καὶ ἐπισημότερον τὸ δικαίωμα τῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ δράσεως.

Καὶ δὲν περιορίζονται νὰ ἐργάζονται ἀποκλειστικῶς μόνον διὰ τὸ καλὸν τῆς χώρας; των, ἀλλὰ παντοῦ ὅπου ἡ ἀνθρωπότης πάσχει, παντοῦ ὅπου ἡ Ἀγγλία διὰ φιλαθρωπικὸς ἢ πολιτικούς λόγους; στρέφει τὸ βλέμμα, αἱ γυναῖκες ὡς ἀκύραστοι; ἐμπροσθοφυλακῆ, ὡς ἰχνεύμονες τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος, τρέχουν, ἐργάζονται, δρῶσι, προλειπνουν, οὕτως εἰπεῖν, τὸν δρόμον, ἀνοίγουν με ἀγάπην καὶ με γλυκύτητα τὰς θύρας καὶ εἰσάγουν μετ' ἐκυτῶν ὀλίγον θάλαπος, ὀλίγην στοργὴν, ὀλίγην φιλανθρωπίαν.

Τὸ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων δυσδίτιον

Εἰς τὸ τελευταίως ὑποκινηθέν ἀρμενικὸν ζήτημα αἱ Ἀγγλίδες ἔδειξαν καὶ πάλιν, ὅτι εἶναι ἀληθεῖς χριστιαναὶ καὶ μόναι αὐταὶ μεταξὺ ὄλων τῶν ἄλλων γυναικῶν τοῦ κόσμου ἐνήργησαν συνεισφοράς ὑπὲρ τῶν καταδιωχθέντων Ἀρμενίων. Δὲν περιορίσθησαν δὲ ἀπλῶς εἰς τὸ νὰ στείλουν τὰ χρήματα, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς παρομοίας περιστάσεις, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἐσκέφθησαν νὰ ἀποστείλουν ἀντιπρόσωπόν των παντοῦ, ὅπου ὑπάρχουν πρόσφυγες Ἀρμένιοι καὶ ἐκεῖ νὰ ἰδρῶσουν τὰ γνωστά soup Kitchens, τὰ οικονομικὰ δηλαδὴ διὰ τοὺς πτωχοὺς συσσίτια, εἰς τὰ ὁποῖα ἀντὶ δέκα λεπτῶν ἕκαστος πτωχὸς δύναται νὰ ἔχη ἐν πιάτῳ σουπας καὶ ἐν καλῶν τεμάχιον κρέατος.

Ἐννοεῖς ὅτι καὶ ἐδῶ ἀφίχθη πρὸ ἡμερῶν μία τοιαύτη τοῦ καλοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀπόστολος, εἰς ἄγγελος παρηγορίας καὶ ἀνακουσίσεως, ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀφιερώνουν τὴν ζωὴν των εἰς βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ πλησίον καὶ αἱ ὁποῖαι περιάγουν τὴν σημαίαν τῆς φιλανθρωπίας παντοῦ, ὅπου ὑπάρχουν δυστυχεῖς πρὸς περιθάλψιν. Εἶναι ἄγαμος καὶ διὰ τοῦτο τόσον καλὰ χρησιμοποιοεῖ τὸν καιρὸν τῆς, ἀντὶ νὰ μαραίνεται τρέχουσα ὄπισθεν τοῦ φάσματος τοῦ γάμου. Ὀνομάζεται Jane Hay καὶ συνοδεύεται παρὰ φίλης τῆς νοσοκόμου τῆς δεσποινίδος Green.

Ἐπειδὴ ἕμως πολλοὶ Ἀρμένιοι δὲν εἶναι ἐδῶ, ἡ ἐξ ἴσου πρακτικὴ καὶ φιλοπρόδοος διευλύντρια τῆς Δανειστικῆς Βιβλιοθήκης κ. Κεφαλά ἐπρότεινεν ὅπως τὰ πτωχικὰ μαγειρεῖα ἐπεκτείνωσι τὸ εὐεργετικὸν ἔργον των καὶ ἐπὶ τῶν πτωχῶν τῶν Ἀθηναίων. Τοῦτο ἐγένετο εὐχαρίστως ἀποδεκτὸν παρὰ τῶν Ἀγγλίδων Κυριῶν, τὸ ἐνταῦθα δ' ἐργαστήριον τῶν Κυριῶν

ἐπροθυμοποιήθη νὰ προσφέρῃ τὰ μαγειρικά του σκεῦη καὶ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Κεφαλά, Μεταξά, Φαλιέρου καὶ Βουτσινᾶ καὶ ἐκ τῶν δεσποινίδων Ὀρφανίδου, Παπούδωφ καὶ Φὸν Κάλιν Τζῶν ἀνέλαβεν, ὅπως ἐκάστη ἐξ αὐτῶν ἀνὰ μίαν τῆς ἐβδομάδος ἡμέραν φροντίζη διὰ τὴν διανομὴν. Καὶ οὕτω ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, χάρις εἰς τὴν ἀγγλικὴν γυναικείαν πρωτοβουλίαν καὶ τὸ ἀγγλικὸν πρακτικὸν πνεῦμα, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὰς soup Kitchens μας, τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐργατικούς ἀνθρώπους συσσίτιον.

Βλέπεις λοιπὸν ὅτι ἔχω δίκαιον νὰ ζητῶ πρακτικὴν μόρφωσιν, πρακτικὸν νοῦν, σχετικὰς ἐλευθερίας διὰ τὰς γυναῖκας μας, ἵνα καὶ αὐταὶ κατορθώσουν καὶ ἐκτὸς ἀκόμη τοῦ στενοῦ ἐδῶ κύκλου μας νὰ φαίνωνται κατὰ πάντα τρόπον χρήσιμοι εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τῆς βοήθειάς καὶ ὑποστηρίξεώς των.

Ὁ κ. Στρέιτ καὶ τὸ γυναικεῖον ζήτημα

Διὰ τοῦτο ὄχι μόνον δὲν θὰ βαρυνθῶ, ὡς νομίζεις, νὰ ἐργάζωμαι πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός μου, δὲν θὰ κουρασθῶ νὰ λέγω καὶ νὰ γράφω καὶ νὰ ἐνεργῶ ἀλλὰ καὶ συμμάχους πολυτίμους ἐξασφαλίζω ἀκριβῶς διὰ τὴν βεβαίαν καὶ ἐπιτυχήν διεξαγωγὴν, τῆς ἥς ἀνέλαβον ὑπὲρ τοῦ φύλου μας ὑποχρεώσεως.

Σήμερον, φίλη μου, θὰ ἀκούσης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὴν γνώμην ἐνὸς τῶν ἐπιφανεστέρων νομομαθῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος, ὡς εἰξεύρεις, τοιαύτην καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ἀκόμη χαίρει φήμην. Τὴν γνώμην τοῦ Δικαιητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Στ. Στρέιτ.

Ἡ γνώμη αὕτη βαρύνει βεβαίως μεγάλως ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τοῦ ζητήματός μας, ἐὰν ληφθῶν ὑπ' ὄψιν, ὄχι οἱ τίτλοι τοῦ ἀνδρὸς, ὡς διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς καθηγητοῦ τοῦ Δικαίου εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ἀλλ' ὡς ἀνδρὸς ὑπέροχον καταλαβόντος θέσιν ἐν τῇ ἔθνικῃ συνειδήσει, ἀκριβῶς διὰ τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ ἐφόδια του, εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλει ἂν καὶ τόσον νέος ἔτι τὴν ταχεῖαν προαγωγὴν του εἰς τὸ ὑπέρτατον ἀξίωμα τῆς διοικήσεως τοῦ ζωτικωτέρου τῶν Ἐθνικῶν μας ἰδρυμάτων.

Ὁ κ. Στρέιτ ἐκνήρυθη ἀμέσως καὶ ἀνευ ἐπιφυλάξεως ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων, ἔσπευσε δὲ νὰ μοὶ δηλώσῃ ὅτι δὲν εἶχε μελετήσει τὸ ζήτημα ὑπὸ κοινωνιολογικὴν ἔποψιν. Ὅπως δὴποτε, προσέθηκε, καὶ οἱ πολιτικῶς ἀσχοληθέντες εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀναντιρρήτως παρακολουθοῦν αὐτὸ καὶ κοινωνιολογικῶς, ὑπὸ τοιαύτην λοιπὸν ἔποψιν δύναμαι νὰ σὰς εἶπω τὴν γνώμην μου.

— Νομίζετε, ἠρώτησα ἐγώ, ὅτι τὸ νὰ ἐπιζητῶμεν τὴν πρακτικωτέραν μόρφωσιν τῆς γυναικὸς, νὰ ἐπιδιώκωμεν ὅπως διὰ τῆς ἐπιδόσεώς της εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ ἐκτὸς τοῦ οἴκου ἔτι κατορθωθῇ νὰ μετριασθῇ τὸ κακὸν τῆς ἀγαμίας, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν μέσῃ τάξιν ἐπεκτείνεται ὀσημέραι εἰς τὸν τόπον μας, πρᾶττομέν τι τὸ ὁποῖον ἀντιβάνει εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ φύλου μας;

— Πρῶτον, εἶπεν ὁ κ. Στρέιτ, φυσικὸν δίκαιον ἐγὼ κατ' ἀρχὴν δὲν παραδέχομαι. Ἐκτὸς τῶν ὀρισμένων ἀρχῶν τοῦ φύλου, τῆς κλοπῆς καὶ τῶν ὁμοίων, τὰ ὁποῖα εἶναι φύσει κακά, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τοῦ βίου ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς κοινω-

νικὰς συνθήκας, ἀπὸ τοὺς βιωτικὸς ἔρους, ἀπὸ τὴν ἠθικὴν μὲρφοσιν τῶν λαῶν καὶ τῶν κοινωνιῶν. Διὰ τοῦτο ὅ,τι ἀποτελεῖ σύνθητες φαινόμενον τοῦ βίου τῶν μαζῶν ἐπὶ παραδείγματι, θὰ ἐφάνητο ἀληθὲς τερατοῦργημα παρ' ἡμῖν.

Ἄρα τὸν φυσικὸν προορισμόν, τὸ μέγα τοῦτο ἐπιχειρήματα τῶν ὀπισθοδρομικῶν, ὁ ἐπιφανὴς πολιτειολόγος οὕτε κἀν θέλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

—Οὐχ ἦττον, προσθέτει, ἀπολύτως ἐξετάζων τὸ πρᾶγμα ἀρέσκομαι νὰ βλέπω τὴν γυναῖκα βασιλεύουσαν ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνθα πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ δυσχερέστατα καὶ πολυτιμότερα ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ καθήκοντα.

Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ πολιτικῇ

Διὰ τοῦτο δὲν θέλω νὰ τὴν ἀποκλείσω τῆς ἐκτός τοῦ οἴκου δράσεως καὶ δὴ καὶ τῆς ἀναμιξείως τῆς εἰς τὴν πολιτικὴν. Θὰ ἤθελον ἐπὶ παραδείγματι νὰ ἐδίδετο εἰς τὴν γυναῖκα τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλ' ὅχι καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι. Ὅχι, διότι τὴν θεωρῶ ἀκατάλληλον νὰ συντελέσῃ ὑπὲρ τῆς εὐμερείας τῆς χώρας καὶ νὰ ἀπορνήθῃ γνώμην καλὴν, ἀλλὰ διότι φοβοῦμαι μήπως ἡ προστριβὴ τῆς μετὰ τῆς πολιτικῆς ρυπάνη, κυλιώσῃ τὴν λευκὴν καὶ ἀκηλίδωτον ἐσθιῆτά τῆς, τὸν πέπλον τῆς ἀγνότητος καὶ τοῦ ἰδεώδους, ὑπὲρ τὸν ὁποῖον ἐσυνειθίσκαμεν νὰ τὴν βλέπωμεν.

Ἐὰν ὅμως ἡ γυνή, εἴτε ὡς ἄγαμος, εἴτε ὡς χήρα εἶναι κυρία περιουσίας τινός, τὴν ὁποῖαν ἔχει συμφέρον νὰ προστατεύσῃ, βεβχίως ἔπρεπε νὰ ἔχῃ αὐτὴ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἤθελε νομίζει κατ' ἀλλήλα διὰ τοῦτο.

Πλὴν τούτου, προσέθηκεν, νομίζω ὅτι ἡ γυνὴ ἠδύνατο νὰ λαμβάνῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν δῆμων, τῶν κοινοτήτων, διότι φρονῶ ὅτι ἐξ ἴσου ἡ γυνὴ ὡς καὶ ὁ ἀνὴρ ἔχει συμφέρον καὶ δικαίωμα νὰ θέλῃ τὴν πόλιν εἰς τὴν ὁποῖαν ζῆ καθαρὰν καὶ εὐπαραουσίαστον, νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐν αὐτῇ ἐπιτεῦξιν τῶν ἔρων τῆς ὑγιεινῆς, νὰ τὴν θέλῃ καλῶς φωτισμένην καὶ προφυλαγμένην ἀπὸ φαῦλα καὶ κακοποιὰ στοιχεῖα. Ὡστε εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἡ γυνὴ ἠδύνατο καὶ νὰ ἐκλέγῃ καὶ νὰ ἐκλέγηται.

Ἰδιαιτάτα, ὡς ὑπερτάτη κεφαλὴ τῆς πολιτείας, ὡς ἐν τοῖς πλείστοις μοναρχικοῖς πολιτεύμασι καὶ παρ' ἡμῖν ἐτι γίνεται, νὰ δύναται δηλ. ἡ γυνὴ ἐλλείψει ἀρρένων κληρονόμων νὰ βασιλεύῃ, τοῦτο καὶ θεωρῶ καλὸν καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ἄριστον. Ἡ Μαρία Θηρεσία ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας ὑπῆρξε μεγαλοφυστέρα καὶ εὐεργετικότερα διὰ τὴν χώραν τῆς ὅλων τῶν ἀρρένων προκατόχων καὶ ἀπογόνων τῆς εἰς τὸν θρόνον. Τὸ αὐτὸ θὰ ἔλεγον καὶ διὰ τὴν Μεγάλην Αἰκατερίναν τῆς Ρωσίας, ἐὰν ὁ Μέγας Πέτρος δὲν τὴν ἐπεσκίαζεν, ἴσως, κατὰ τι. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῆ διὰ τὴν Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία ἠδράωσε τόσον καλῶς τὸν θρόνον καὶ ἐπέξετεινε διὰ τῆς σώφρονος πολιτικῆς τόσον ἐπιτυχῶς τὰ ἔρια τοῦ κράτους τῆς. Μετ' αὐτὴν δὲ μόνον ἡ Βικτωρία, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι συνεχίζει εὐεργετικώτατα τὸ ἔργον τῶν ἀναμάρτων καὶ εἰρηνικῶν κατὰ κτήσεων ἀνὰ τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου, καὶ ἐσωτερικῶς δὲ τόσον τελείως διοικεῖ τὸ κράτος τῆς.

Ὡστε ἐν τῇ πολιτικῇ ἡ γυνὴ πάντοτε δύναται νὰ ἀποβῆ πολῦτιμος παράγων, ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν τῇ ἐπιτρέ-

πῆται νὰ δράσῃ περισσότερο, δύναται ὅμως ὡς μήτηρ, ὡς σύζυγος, ὡς ἀδελφὴ νὰ ἐπηρέασῃ τὸν ἄνδρα, νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὴ τὴν χεῖρά του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὸν ἀρχὰς ὑγιεῖς, νὰ διευθύνῃ ἐν μιᾷ λέξει τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμά του, ὅπως τὰ ἄριστα δικαιοῦνται καὶ τὰ ἄριστα ἀποφασίζῃ καὶ πράττῃ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς πολιτείας ἐν γένει.

Τί θέλετε; προσέθηκεν. Ἴσως ἐγὼ τοιαύτην ἔχω ἰδέαν περὶ τῆς γυναικός, διότι εἶχον τὴν εὐτυχίαν, νὰ ὀφείλω εἰς τὰς περὶ ἐμὲ τὴν ἐνίσχυσιν πάντοτε εἰς τὸ καλόν, πάντοτε τὴν ἀποτροπὴν ἀπὸ τοῦ ἐσφαλμένου, εἰς τὸ ὁποῖον ὡς ἀνθρωπος ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ ὑποπέσω.

Οὕτω ὁ κ. Στρέιτ μὲ τὰς δύο αὐτὰς καὶ μόνακας λέξεις του ἐπλεξε τὸν ὠραιότερον στέφανον τῆς τιμῆς διὰ τὴν σύζυγον καὶ τὴν μητέρα του. Οὐδὲν ἐγκώμιον, οὐδεὶς πανηγυρικὸς δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τοὺς ἀπλοὺς αὐτοὺς καὶ ἀπερίττους λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐν τῇ φορᾷ τῆς ὁμιλίας διέφυγον τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρός. Ἦσαν αἱ λέξεις αὐταὶ φόρος τιμῆς πρὸς τὴν συναθλιτρίαν του ἐν τῷ βίῳ, ἥτις ἦτις ἐν πάσῃ περιστάσει πρόθυμον καὶ ἰσχυρὰν τῷ ἔτεινε χεῖρα. Ἦτο ἐκδηλώσις εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μητέρα, ἥτις τοιαύτην διέπλασε τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἦθος του, τοιαῦτα τῷ ἐνέπνευσεν αἰσθημάτων καὶ σκέψεις.

Βλέπει λοιπὸν ὅτι ἔχω δίκαιον νὰ σοι λέγω ὅτι μόνον οἱ υἱοὶ κακῶν μητέρων καὶ οἱ σύζυγοι κακῶν γυναικῶν ὑποτιμούν τὴν γυναῖκα καὶ ἀρνοῦνται εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἀρετάς, μὲ τὰς ὁποίας ὁ θεὸς τὴν ἐφωδίασεν εἰς τὴν ζωὴν.

Ἡ ἐργασία τὰς γυναικός

Ἄλλ' ὁ κ. Στρέιτ δὲν περιωρίσθη εἰς ταῦτα μόνον. Διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐργασίας, εἶπεν, τὸ ὁποῖον καὶ ἀκριβῶς μοι ἐθέσατε, νομίζω ὅτι πρέπει καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ οἰκογένεια νὰ φροντίσῃ περὶ προπαρασκευῆς τῆς γυναικός εἰς ἐιδικὰς ἐργασίας, τέχνας, ἐπιστήμας ἢ δημοσίας θέσεις, ἀδιάφορον, εἰς τὰς ὁποίας, ὅταν παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη πρέπει νὰ ἐπιδίδεται αὐτῇ.

Οὕτω δὲν εἰξεύρω τί θὰ ἐκόλυεν, ἵνα δοθῆ θέσις εἰς τὰ τηλεφῶνα καὶ τὰ ταχυδρομεῖα καὶ τὰ τηλεγραφεῖα, εἰς τὰς γυναικὰς ὅπου ἡ ἐργασία εἶναι ἐλαφρὰ καὶ χειροτεχνικὴ ἐντελῶς καὶ εἰς τὰς τραπέζας, εἰς ἐργασίας, εἰς ἃς δὲν ἀπαιτεῖται μεγάλη καταπόνησις. Εἰς τὰς ἐπιστήμας δὲ, τὰς ἰδιαιζούσας περισσότερο πρὸς τὸ φθλόν σας, ἐγὼ θὰ ἐπεθύμουν νὰ βλέπω γυναικὰς μᾶλλον ἢ ἄνδρας. Εἰς ὠρισμένους ἐπὶ παραδείγματι κλάδους τῆς ἰατρικῆς, θὰ ἤθελον ἀποκλειστικῶς γυναικὰς ἰατροὺς, ἐνῶ εἰς ἄλλους κλάδους τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης θὰ ἤθελον ἀποκλειστικῶς ἄνδρας.

—Ὡστε δὲν σὰς πτοεῖ ἡ συγχρόνισις τοῦ ἀνδρός μετὰ τῆς γυναικός δὲν νομίζετε, ὡς δυσχερίζονται τινες, ὅτι ὁ λαὸς μας εἶναι ἀνεπίδεκτος τοιοῦτων νεωτερισμῶν.

—Ὁ λαὸς μας εἶναι ὁ ἐντιμότερος λαὸς τοῦ κόσμου, οὐδεὶς δὲ κίνδυνος ὑπάρχει ἐκ τῆς συγχρωτίσεως ταύτης τῶν δύο φύλων. Εἶναι ζήτημα συνηθείας καὶ αὐτὸ, ὡς εἶναι ἄλλως τε καὶ ἕλα τᾶλλα. Εἰς τὰς ἀρχὰς ἴσως δὲν θὰ ἴδῃ ὁ νέος ἀδιαφόρως παρὰ τὸ πλευρόν του τὴν νεάνιδα, ἀλλὰ βραδύτερον θὰ ἐξοικειωθῇ, ὡς ἐξοικειώθη ὁ ἐργάτης καὶ ὁ γεωργός.

Δὲν νομίζω βεβχίως ἀπκρίτητον. ἐν ὁ κ. Σιγγρὸς ἔχῃ θυγατέρα, νὰ τὴν προπαρακευάτῃ δι' εἰδικὰ ἔργα, ἀλλ' οἱ μὴ πλούσιοι ἔχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίσουν δι' εἰδικῶν ἔργων τὰς θυγατέρας των, ὡς πράττουν καὶ διὰ τοὺς υἱούς των.

—Ὡστε εἴμεθα σύμφωνοι, εἶπον ἐγὼ δικαιοῦσα τὸν χεῖμαρρον τῆς θυγακαστῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Στρέιτ.

Ἡ φίλη μου, ποῖον πολῦτιμον παράγοντα ἐκέρδησεν ὁ τραπεζιτικός μας κόσμος ἐν τῷ πρώτῳ τῷ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίας, ἀλλὰ καὶ τί ἀπώλεσαν οἱ ἄλλοι κλάδοι ἐκ τοῦ κέρδους αὐτοῦ. Ἐὰν εἰς θέμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἰδικῶς βεβχίως δὲν ἠσχολήθη ὁ κ. Στρέιτ, ὁμίλησε μετὰ τῆς δυνάμεως λόγου καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων, ὅπως διόλου ἀπροσπῶς ἰντερβιουχρισθεῖς, ποῖας δυνάμεως λοιπὸν conferencier θὰ εἶναι διὰ τὰ θέματα εἰς τὰ ὁποῖα ἀσχολεῖται καὶ τὰ ὁποῖα μελετᾷ καὶ προπαρασκευάζει; Ἡ συνέντευξις μας δὲν εἶχεν ἐν τούτοις τελειώσει. Ἦθελον νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ ὠρισμένων νομικῶν ζητημάτων καὶ προσέθηκα:

Δὲν φρονεῖτε, Κύριε Στρέιτ, ὅτι ὁ νόμος εἶνε ἄστοργος πρὸς τὴν γυναῖκα, ἰδίᾳ διὰ τὸ ζήτημα τῆς μετὰ τὸν γάμον διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς; Εἶναι δίκαιον, ἐὰν ὁ σύζυγος εἶναι σπάταλος, μέθυσος, ἄσωτος, χαρτοπαίκτης νὰ ἔχῃ ἀπλήυτον δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς γυναικός, αὐτὴ δὲ ὅσον καλή, συνετὴ, οἰκονόμος καὶ ἂν εἶναι νὰ μὴ δύναται νὰ διχθῆται;

—Ὁ νόμος, κυρία μου, δὲν πρᾶξι εἰς τοῦτο, ἀλλ' οἱ κηδεμόνες καὶ οἱ γονεῖς τῆς κόρης. Ὁ νόμος προῖδὼν τὰς συνεπειὰς τῆς ὀριζῆς τὸν χωρισμὸν τῆς περιουσίας, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πλήρη ἐξασφάλισιν τῆς γυναικός.

—Ἀλλὰ δὲν νομίζετε ὅτι τὸ ἄθρον τοῦτο μένει νεκρὸν γράμμα, ἐπεκράτησε δὲ νὰ ἀποτελῇ ὕβριν διὰ τὸν ἄνδρα καὶ συνεπῶς νὰ μὲν ἀνεφάρμοστον; Δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς τὸν περὶ προικὸς νόμον νὰ γείνη τροποποίησις τις, ὥστε νὰ κηθισθῆ, ἵνα καὶ ἡ σύζυγος δικαιοῦται νὰ εἶναι κυρία τοῦλάχιστον τοῦ ἐνός τρίτου τῆς περιουσίας τῆς;

—Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη τοιαύτης τροποποιήσεως, ἀφοῦ οἱ γονεῖς δύναται, ἀντὶ νὰ δίδουν ὀλόκληρον τὸ ποσὸν ὡς προῖκα, νὰ προσφέρουν μέρος αὐτοῦ εἰς τὴν θυγατέρα των ὡς δῶρον. Βλέπετε, κυρία μου, ὅτι εἶναι ἀνάγκη αἱ ἰδέαι αὐταὶ αἰ προστατευτικαὶ διὰ τὸ φθλόν σας νὰ κυκλοφορήσουν, νὰ μελετηθοῦν, νὰ κατανοηθοῦν παρὰ τοῦ κοινοῦ, νὰ μεταβληθοῦν εἰς γενικὰς πεποιθήσεις καὶ τότε θὰ λείψουν πολλὰ ἄτοπα, τὰ ὁποῖα ὅχι οἱ νόμοι, ἀλλ' ἡ συνήθειαι καὶ ἡ ἀπρονοησία καθιέρωσαν.

—Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐργαζομένην ὡς ὑπάλληλον τοῦ κράτους γυναῖκα, διὰ τὴν δημοδιδάσκalon, παρετήρησα ἐγὼ, ὁ νομοθέτης δὲν φαίνεται ἄστοργος; Ἐνῶ, ὡς εἶναι ἀποδεδειγμένον ἡ ἐργασία τῆς διδασκαλίας καὶ πληρεστέρα καὶ εὐσυνειδητοτέρα, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἶναι καὶ ἡ μόρφωσις τῆς μᾶλλον ἐπιμελημένη, καὶ αἱ ἀνάγκαι μεγαλήτεροι — ἀφοῦ αἱ πλεῖστα συντηροῦν πτωχοὺς γονεῖς ἢ ὀφείλου νὰ προνοήσουν διὰ τὸ μέλλον, ἐν τούτοις αὐτὴ πληροῦνται διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς πολὺ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸν συνάδελφόν τῆς ἄνδρα.

—Εἰς ἄλλους κλάδους, πλὴν τῶν τοῦ γάμου, πιθανόν ὁ νόμος νὰ μὴ εἶναι ἐντελῶς δίκαιος. Ἀλλὰ σὰς ἐπαναλαμβάνω ἕλα

αὐτὰ θὰ διορθωθοῦν, ἐὰν κητορθωθῆ νὰ σκηφῆ περισσότερο ἡ κοινὴ γνώμη ὑπὲρ τοῦ γυναικείου ζητήματος.

Ἰδοὺ, φίλη μου, λόγοι βκρυστήματα, λόγοι ἐμπνέοντες ἐλπίδας καὶ ἀποζημιῶντες δι' ὅλους τοὺς δεκαετείς ἀγῶνας καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις, εἰς ἃς ὑπεβλήθη καὶ ὑποβάλλομαι καὶ ἐγὼ, ὡς πάντες οἱ νέας ἰδέας καὶ νέας ἀρχὰς εἰσηγούμενοι. Ἰδοὺ γνώμη πολῦτιμοι, αἵτινες μὲ ἐνισχύουν εἰς τὸ ἔργον μου, αἵτινες θὰ ἀποτελέσουν ἐν τῷ μέλλοντι τὰ πολυτιμότερα ἐφόδια μου.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΝΙΑΟΥΣΗΣ

*Ἄροιξις εἶρε· στὰ κλαδιά τ' ἀηδόρια κελαῖδοῦνε,
Χαρὰς τραγοῦδα καὶ φωνὲς γεμίζουρ τὸν ἀέρα,
Ὁ ἥλιος παίζει μὲ τὴ γῆ, οἱ οὐρανοὶ γελοῦνε,
Καὶ τοῦ βροχοῦ ἐκεῖ ἡ ψιλλὰ ἀκούετ' ἡ φιογέρα.*

*Ἄροιξις εἶρε· τὰ βουνὰ κ' οἱ κάμποι πρασινοῦνε,
Καὶ λάμπουνε στὰ φύλλα τοὺς δροσῆας μαργαριτάρια,
Μοσχοβολαεὶ ὁ μενεξέξ, ρόδα καὶ κρην' ἀρθίζουρ,
Κι' ὀλόχρυσα ἡ ἀγαρμπέλη ἑαπλώει τὰ κλωνάρια.*

*Μὰ κάτω 'κεῖ στὴ Νιάουσα, τὴν ὄμορφη τὴν πόλι,
Ποῦ μέσ' στὰ δένδρα φαίνεται τυφοῦλα στολισμένη,
Ποῦ 'μαίλει μὲ τ' ἀνθόσπαρτο, δροσάτο περιβόλι,
Γιατὶ κρουστάλλινο νερὸ δύο ποταμῶν τὴν πλένει.*

*Ναι, κάτω 'κεῖ στὴ Νιάουσα τὴν ὄμορφη τὴν πόλι,
Τραγοῦδι δὲν ἀκούεται, λουλοῦδι δὲ θεωρεῖται,
Μόρο φημακερὸ σπαθί, θαράτον μυθρο βόλι,
Πολέμου ἄγρια βροντὴ στὰ πέρατ' ἀγροικεῖται.*

*Τὴ Νιάουσα ἀμέτρητη Τουρκιὰ περικυκλῶει·
Ὅχτῳ φορὲς ἀπάνω τῆς ὀρμαεὶ λυσασμένῃ,
Καὶ τὸ νερὸ τῶν ποταμῶν ὀχτῳ φορὲς θολῶνει!
Ἄχ ἦσαν ἄγ' οἱ Ἑλληνας, ἄγιοι καὶ κορρασμῆνοι.*

*Ἄλλὰ ποῦ πάτε σεῖς καλὲς καὶ δροσερὲς παρθένες,
Μόρες σ' αὐτὴ τὴν ταραγὴ καὶ τὴν ἀνεμοζάλη;
Στὴς Ἀραπίτσας τὰ νερὰ πῶς πατ' ἀσπροτυμένες;
Μὴ θέλετε νὰ λούσετε τὸ ὄμορφο κεφάλι;*

*Μὴ θέλετε νὰ κόψετε λουλοῦδα μυρωμένα,
Καὶ στέγαρο νὰ πλέξετε γιὰ τὰ ξανθὰ μαλλιά σας;
Τότε γιατί τὰ μάτζά σας μοῦ φαίνονται κλαμμένα,
Γιατ' ἡ καρδοῦλα σας κτυπᾷ, γιατί σβῶν' ἡ λαλιὰ σας;*

*Καὶ σεῖς γυναῖκες ὄμορφες, τῆς Νιάουσας μητέρες,
Π' ἀφήσατε τὰ σπύτζα σας σ' αὐτὴ τὴ μαύρη ὄρα;
Π' ἀφήσατε τὶς ἀντρες σας, τ' ἀδελφια, τοὺς πατέρες,
Νὰ πολεμᾶν μὲ τὴν Τουρκιὰ στὴ δόλια σας τὴ χώρα;*

*Μὴν ἦρθατε νὰ λούσετε στὸ ρέμα τὰ παιδιὰ σας,
Παιγνίδια νὰ τοὺς κάμετε στὰ πετραδάκια κάτω;
Τότε γιατί τὰ κλείνετε σφιχτὰ στὴν ἀγκαλιὰ σας;
Γιατὶ τοὺς δίνετε πικρὰ φιλήματα θαλάτου;*

Φθάσανε στού Μαυροεργού τὸ μαύρο καταρράχτη,
Καί τ' ἀφρισμένα του νερά ἀτρόμητες κυττάζου,
Στὸ βλέμμα τους μὴ θεῖκή ἀπόφασι ἀστράφτει
Σ' αὐτὴ τὴν ἄγρα τὴ στιγμὴ δὲν τρέμουν, δὲν δειλιάζου.

Ἡ μὰ στὴν ἄλλη γλίλημα μόνο γλυκὸ χαρίζου,
Ποῦ μοιάζει γλίλημα ὀστερό, καὶ μισοδακρυσμένες,
Ἔνα τραγοῦδι θλιβερό σὰ μυρολόγι ἀρχίζου,
Καὶ πρᾶνουντ' ὄλες στὸ χορὸ ἢ λυγερὸς παρθένες.

Χορεύουτε μὰ κάθε μὰ πῶ τὸ χορὸ τραβάει
Ἄμα στὴν ἄκρη τοῦ κρημινοῦ μὲ τὸ τραγοῦδι φτάνει
Κλείνει μὲ μὰ τὰ μάτζά της μέσ' στὸ νερὸ πηδαί
Καὶ τὸ ἀθάνατο φορεῖ τοῦ μαρτυροῦ στεφάνι.

Ἄλλα κατόπ' ἀπὸ τ' ἄγρα τῆς Νιδούσας λουλούδια
Ἡ νιὲς μαρνούλες ἔρχονται μὲ τὰ μικρὰ παιδιὰ τους,
Μ' αὐτὲς χορὸ δὲν πρᾶνουνε, δὲν ψάλλουνε τραγοῦδια
Γιατὶ μαχαίρι δίκικο σπαράζει τὴν καρδιά τους.

Ἀπὸ τὸν πόνο ἄφρονες, ψυχρὸς σὰν πεθαμένες,
Πηγμένες μέσ' στὰ δάκρυα τὸν εὐραὸ κυττᾶνε,
Τὰ τραγερ' ἀγγελοῦδια τους φιλοῦν' ἀπελπισμένες,
Καὶ κίτρινες σὰν τὸ κερὶ στὸ ρέμα τὰ πετᾶνε!

Ναι, τὰ πετᾶνε κ' ἔστεγα τὸ Θεὸ παρακαλοῦνε
Νὰ βροῦνε τὴν ἀνάπαυσι καὶ τὴν τιμὴ στὸ μνήμα
Ἄλουνε τὸ στερεὸ φιλλ, συχώρεσι ζητοῦνε
Καὶ μὲ λαχτάρα ρίχνονται μέσ' στ' ἀφρισμένο κύμα!

Ποτάμι, σὺ, πῶ δέχτηκες τὰ τραγερά τους κάλλι,
Τ' ἀφροπλασμένα τους κορμὰ στὰ δροσερὰ νερά σου,
Κάμε τὸν ὑπνὸ τους γλυκὸ μέσ' στὴν ψυχρὴ σ' ἀγκάλι,
Γιατ' εἶν' αὐτὲς τὸ καύχημα, ἡ δόξα, κ' ἡ χαρὰ σου!
Κρυσταλλία Δασκαλοπούλου Χρυσοβέργη

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΡΑΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ἐν Ρωσσίᾳ αἱ γυναῖκες δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τοὺς ἐμπόριον, εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὰς τέχνες, ἀλλ' ἀπὸ τινος μεγάλῃ παρατηρεῖται ἐπίδοσις καὶ εἰς τὴν γεωργίαν καὶ εἰς πάσας τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν τέχνας.

Ἀπὸ τινος μάλιστα πλουσιωτάτη κυρία Ρωσσίς, ἡ βαρόνη δε Βουδμπέρ, προέβη εἰς ἴδρυσιν σχολῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς τῶν θηλέων, ἐν ἣ ἐκπαιδεύονται ἀνὰ ἑκατοντάδας αἱ θυγατέρες τῶν γαιοκτημόνων χωρικῶν.

Ἡ σχολὴ αὕτη ἰδρύθη εἰς τὸ κτήμα τῆς βαρόνης ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Πονεμούν. Αἱ ἐν αὐτῇ σπουδαὶ δὲν παρτείνονται πέραν τῶν δύο ἐτῶν καὶ περιλαμβάνουν πλὴν τῶν μαθημάτων τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας καὶ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Οὕτω μαθήματα ὑγιεινῆς, μαγειρικῆς, χημείας κτηνιατρικῆς, μαθήματα γεωργίας, τυροκομίας, διδάσκονται ἐκ παρακλήλου μὲ τὴν ραπτικὴν, τὸ πλύσιμον, τὴν ὑφαντικὴν, καὶ τὴν πλεκτικὴν.

Ἡδὴ ἡ σχολὴ Πονεμούν δύναται νὰ παραβληθῇ ὡς ἐκ τῶν προσιόντων τῆς μὲ τὰ μεγαλείτερα κτηνοτροφεῖα καὶ γεωργικὰ σχολεῖα τῶν ἀνδρῶν. Οὕτω καὶ αἱ ἀγρότιδες γυναῖκες τῆς Ρωσσίας, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς βαρόνης δὲ Βουδ-

μπέρ, θὰ δύνανται νὰ ἐπιδίδονται εἰς ἀγροτικὰ ἔργα ἐπιστημονικῶς καὶ νὰ ἐξαρτῶσι τὴν εὐμερίαν των ἐκ τῆς ἰδίας ἰκανότητός των.

Πρὸ τῆς οικονομικῆς κρίσεως, ἦν διερχόμεθα ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπίδοσις τῶν γυναικῶν τῶν χωρίων καὶ τῶν ἐπαρχικῶν εἰς ἀγροτικὰ ἔργα εἶναι πολὺ παρήγορος. Ἐπειδὴ δὲ πιστεύομεν ὅτι ἡ γυνὴ ἀγαπᾷ περισσότερο ἢ ὁ ἀνὴρ τὴν γῆν, ἐλπίζομεν ὅτι δι' αὐτῆς θὰ κατορθωθῇ ἡ ἐπέκτασις τῆς καλλιεργείας τῶν ἀπεράντων γαιῶν, αἱ ὁποῖαι μέχρι σήμερον μένου ἀνεκμετάλλευτοι. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀνεσις καὶ ἡ εὐδαιμονία τῶν ἐπαρχικῶν πόλεων καὶ χωρίων ἐξασφαλίζεται, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἀγρῶν ἀντὶ νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὰς πόλεις τὸν ἄρτον των, τὸν ὅποιον πληροῦνουν πολ- λάκις διὰ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ζωῆς των, θὰ ἐπιδίδονται σκοπιμώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον εἰς ἔργα, πλησιάζοντα αὐτὰς περισσότερο πρὸς τὸν φυσικὸν βίον, ὁ ὁποῖος εἶναι πολὺ ἀγνότερος καὶ εὐεργετικώτερος τοῦ τεχνητοῦ.

Λέγεται ὅτι καὶ εἰς δύο ἄλλα διαμερίσματα τοῦ ρωσικοῦ κράτους κυρίαί γαιοκτῆμονες προβαίνουν ἐπίσης κατ' αὐτὰς εἰς ἴδρυσιν παρομοίων σχολῶν.

Ὅλγα Διανώφ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΟΥ

28 Μαΐου 3η ὥρα μ. μ.

Ὅ,τι σοὶ γράφω σήμερον εἶναι δι' ἐσέ μόνον, Ἀδέλα μου. Ἀνέγνωσα τὰς δύο σου ἐπιστολάς. Μὲ ἀπῆλπισαν. Δὲν ἤμπορῶ πλέον νὰ μείνω εἰς Reims. Εὐρίσκομαι εἰς κάρβουνα ἀναμμένα. Πῶς! σὲ ἀφίνουν μόνην εἰς τὴν μοναξιάν σου! Εἶναι ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι διὰ τὴν πολυκαταπημένην μου Ἀδέλαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου! Δὲν εἶμαι θυμωμένος, ἀγαπητέ μου ἄγγελε, εἶμαι πολὺ, ὦ! καὶ πολὺ λυπημένος. Ἐγὼ ὁ γνωρίζων τὴν θαυμαστὴν γλυκύτητα τοῦ χαρακτῆρός σου καὶ τὴν ἀνευ ὀρίαν καλοσύνην τοῦ πατρός μου, εἶμαι ἐκπληκτικὸς δι' ὅ,τι συμβαίνει: ἐκεῖ κάτω. Ὅχι φροντίδας μόνον δικαιοῦσαι νὰ ἀπαιτῆς, ἀλλὰ στοργὴν καὶ πατρικὸν ἐνδιαφέρον, κατὶ ἕως ὑπέρτερον τῶν ἰδικῶν μου φροντίδων. Ὁ καυμένος ὁ ἀξιολόγος πατήρ μου! Διατί νὰ μὴ δύναται νὰ ἀναγνώσῃ εἰς τὴν καρδίαν μου αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἵνα ἴδῃ πόση ἄρρητος λύπη ἐνοῦται εἰς τὴν ἀπεριόριστον πρὸς ἐκεῖνον ἀφοσίωσίν μου, εἰς τὴν βαθυτάτην δι' ἐσέ ἀγάπην μου. Ὅ τὸ γράψω εὐθὺς ὡς εὗρω μίαν στιγμὴν ἐλευθέρων. Ἀλλὰ μὴν φοβῆσαι. Ἡ ἐπιστολὴ μου θὰ εἶναι τεχνικὴ, ὥστε χωρὶς νὰ τὸν προσβάλλῃ, νὰ τὸν κάμῃ νὰ αἰσθανθῇ τὸ ἄπονον. Εἶμαι πολὺ ἀπηλπισμένος, ἀλλὰ σὲ παρηγορεῖ βεβαίως ὁ ἔρωσ μου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄξιος σου, τυροφέρῳ καὶ ὅλος σέβας καὶ ὡς ὁ ἔρωσ τῶν ἀγγέλων αἰώνιος καὶ χωρὶς τέλους.

Υγίαινε διὰ σήμερον, ἀγαπητῆ μου. Δὲν ἔχω τὴν δύναμιν νὰ σοὶ εἶπω ὅτι ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς Reims ὅτι ὁ κ. de la Rochefoucauld μὲ ἀναμένει ἀπόψε τὴν 3ην ὥραν ὅτι εἶμαι κουρασμένος, διότι ἔτρεξα ὅλην τὴν ἡμέραν. Οὐδὲν ἐξ ὅλων τούτων μὲ ἀπασχολεῖ. Εἶμαι λυπημένος, εἴπερ ποτε λυπημένος. Ἀλλ' ἡσύχασε, ὅλα αὐτὰ θὰ διορθωθῶν. Ὁ Βί- κτωρ σου, ὁ σύζυγός σου, ὁ προστάτης σου θὰ ἐπανέλθῃ.

Ὁ Βίκτωρ σου.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὅσον προχωροῦμεν πρὸς τὸν χειμῶνα, τόσο ἐπιβάλλεται ἡ μελέτη ἐπανωφορίων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τόσο μεταβάλλουν καὶ ἀλλοιοῦν τὸ γυναικεῖον σῶμα. Σάκκοι ἄχραιοι, ὡς αὐτοί, οὐς ἔφεραν αἱ μάμμαι μας καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἦσαν ἀνεκτοί, ἐν τοῦλάχιστον προσηρμόζοντο ὀλίγον εἰς τὸ σῶμα, τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὀπισθεν. Αἱ κοντοῦ ἀναστῆματος πρέπει νὰ φοροῦν πολὺ κοντοὺς τοὺς σάκκοις αὐτούς. Τὰ μακρὰ ἐπανωφορία κονταίνου φοβερὰ τὸ ἀνάστημα.

Ἄλλο ἀηδὲς ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον τόσο ἀσκόπως ὁ συρμός ἐπανεφε- ρεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν εἶναι τὸ κοντογούνι, μὲ τὰ τόσο ἀκαλαίσθητα μακνίκια τοῦ συρμού, τὰ μακνίκια μὲ ταῖς φούσκαις ἐκεῖ ἀμέσως ὑπὸ τοὺς ὤμους, μὲ τὰ πτερὰ ἐκεῖνα τῶν πεταλοῦδων, μὲ τοὺς φαλμαπαλάδες τοὺς πολλούς, καὶ ὡς ἀντίκρουμά των οἱ ὑψηλοί, οἱ ὑπερύψηλοι λαίμοι, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὁποίων ἀναρτῶνται ἀκόμη τόσα τρίχαπτα καὶ τόσα πτυχωτὰ ἐξαρτήματα.

Ἄλλ' ἐπανεβθωμεν εἰς τὸ ἀπαίσιον κοντογούνι. Ἄσχημον πρὸς τὰ ἔμπρός, εἶναι ἀκόμη ἀσχημώτερον ἐκ τῶν ὀπισθεν, καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι κοντὸν καὶ κόπτη τὴν τάλιν εἰς τὸ μέσον.

Εἰς τὰ φορέματα ἤρχισαν νὰ θέτῶνται πάλιν στολισμοὶ καὶ ἐξαρ- τήματα. Γαλιόνια, κορδέλλες, φαλμαπαλάδες, πτυχωτὰ, ἰδοὺ οἱ στολι- σμοὶ τῶν φορεμάτων.

Τὰ διὰ τὰς ἐσπερίδας φορέματα συνειθίζονται πολὺ ἐκ κλαδωτοῦ μεταξωτοῦ. Αἱ στόφαι τῆς κ. Καρασταμάτη ἀπομιμούνται θαυμάσια τὰ πομπαντοῦρ καὶ τὰ brocarts τῆς Γαλλίας, ἐκ τῶν ὁποίων εἶχαν κατασκευασθῇ ὅλα τὰ φορέματα τῶν ἐπιστῆμων ὑποδοχῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Τσάρου καὶ τῆς Τσαρίνας εἰς Παρισίους. Καὶ τὰ χρυ- σοῦφρανα τούτιστα εἶναι ἐπίσης πολὺ τοῦ συρμού. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὐτὰ στοιχίζουσι πολὺ ἀκριβᾶ, τὰ μεταχειρίζονται μόνον διὰ στολι- σμούς. Αἱ χάνδραι, τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ κεντήματα εἶναι πολὺ τοῦ συρμού, στολίζουσι πολὺ τὰ φορέματα τοῦ χοροῦ καὶ ἐν ἀκόμῃ εἶναι ἀπὸ τὰς ὠραίας γάζας τῆς κ. Καρασταμάτη, μὲ ἐπιστήθιον ἢ ὤμους ἐκ βελούδου, σκεπαζόμενοι ἀπὸ καλὴν ἢ χρυσοκεντημένην δαντέλλαν. Βελούδου ρόδινον ἢ κυανοῦν τυρκουζὺς συνειθίζεται πολὺ διὰ τὸν σκο- πὸν αὐτόν.

Τὰ φορέματα στολίζονται πάντοτε μὲ ὑφασμα διαφόρου χρώματος καὶ πολὺ ζωηροῦ. Ἄλλ' εἰς τόσο μικρὰ τεμάχια γίνονται οἱ στολι- σμοὶ καὶ τὰ ἐξαρτήματα, ὥστε τὰ ἐξ ἀντιθέτων χρωματισμῶν συμ- πλέγματα ἀποβαίνουν ἀληθῶς ἁρμονικά. Φιλόκαλος

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Ὁραϊκὴν καὶ καλλιτεχνικὴν πανδαισίαν μᾶς προετοιμάζει διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς αὔριον ὁ Ὀμιλος τῶν Φιλομούσων. Θὰ ἐκτελεσθῇ μετὰ τῶν ἄλλων παρὰ τῆς ὀρχήστρας τὸ ὠραῖον ὄνειρον μᾶς θερινῆς νυκτός τοῦ Mendelssohn, θὰ ψάλλῃ ὠραῖα ἄσματα ὁ κ. Ρ. Καρυδᾶς καὶ ὅπερ ἰδιαίτατα ἐνδιαφέρον θὰ ἀκουσθῇ διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι ἐκτελεστῆρα ἐπὶ βιο- λοντσέλου. Ἡ μικρὰ δεσποινὶς Ἀργυρῆ Γ. Πασπάτη θὰ ἐκ- τελέσῃ μετὰ τοῦ κ. Α. Μελά τὴν Nocturne Duo τοῦ Labocella. Ἡ νεκρωτάτη ἐρασιτέχνης λογιεταί ὅτι ἀποδί- δει τὴν ἔμπνευσιν τοῦ συνθέτου μετὰ μουτικοῦ αἰσθήματος ὑπερέχου, τὸ ὁποῖον βεβαίως θὰ θαυμάσῃ καὶ θὰ χειροκρο- τήσῃ αὔριον τὸ ἐκλεκτὸν τῆς πόλεός μας κοῖνον.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὰ τέκνα τῶν οἰνοπλόγων. Ἐπὶ ἑκατὸν παιδίων μεθύσων, δέκα πέντε μόνον γεννῶνται ὑγιᾶ καὶ ἀναπτύσσονται ἐνῶ ἐπὶ ἑκατὸν παι- δίων γονέων καλῶς ἐχόντων γεννῶνται ὀδογητὰ πέντε ὑγιᾶ καὶ κα- λῶς ἔχοντα.

Ἐπὶ δώδεκα οἰκογενειῶν πατὴρ μεθύσου καὶ δώδεκα πατὴρ ὑγιοῦς ἡ θνησιμότης καὶ ἡ ὑγιεινὴ εἶχον ἐν συγκρίσει ὡς ἐξῆς: πατὴρ με- θύσου 12 τέκνα ἀπέθανον μικρὰ. 2 κωφάλακα, 8 ἠλίθιοι, 15 ἐπιλη- πτικὰ, 3 παραμορφωμένα, 5 νάνοι, 5 κληρονομικῶς μεθύσα καὶ 9 καλῆς υἱείας. Πατὴρ ὑγιοῦς: 5 ἀπέθανον μικρὰ, 2 ἐγεννήθησαν ἠλί- θιοι, 2 δύσμορφα, καὶ 50 ἀρίστης υἱείας.

Αἱ ἀνὰ τὸν κόσμον ἔδον ἐργαζόμεναι ἐκτὸς τοῦ οἴκου γυναῖκες. Εἰς τὴν Γαλλίαν αἱ ἐργαζόμεναι εἰς διαφόρους τέχνας, εἰς τὴν βιομη- χανίαν καὶ ἄλλας ἐργασίας γυναῖκες ἀνέρχονται εἰς 5,672,806. Εἰς τὸ Βέλγιον εἰς 882,219. Εἰς τὴν Γερμανίαν εἰς 4,259,193. Εἰς τὴν Με- γάλῃν Βρετανίαν εἰς 5,081,493. Εἰς τὴν Ἰταλίαν εἰς 5,979,927. Εἰς τὴν Ἑλβετίαν 471,212. Εἰς τὴν Αὐστρίαν μόνον αἱ εἰς τὴν βιο- μηχανίαν ἀσχολούμεναι εἰς 455,910. Τῶν ἄλλων κλάδων ἡ στατιστικὴ λείπει. Εἰς τὴν Ρωσίαν. 25,000,000. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 3,914,711. Ἐνταῦθα αἱ γυναῖκες ἀσχολοῦνται περισσότερο ἐν ἐπι- στήμας καὶ εἰς ὠραίας Τέχνας. Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν 16,516,745. Ἐν ὄλῳ αἱ γυναῖκες τῶν χωρῶν, ἐν αἷς ὑπάρχουν στατιστικά, αἱ ἐργαζόμεναι ἐκτὸς τοῦ οἴκου, ἀνέρχονται εἰς 68,234 καὶ 126. Οἱ εἰς τὰ αὐτὰ ἔργα ἀσχολούμενοι ἄνδρες ἀνέρχονται εἰς 85,790,866. Ὡστε ἡ διαφορὰ τῶν διὰ τοῦ ἰδρωτός των κερδισουσῶν τὸν ἄρτον των εἶναι ἐλαχίστη μετὰ τῶν δύο φύλων. Καὶ ὅμως πόσα προνόμια καὶ δικαιώματα καὶ προσηυτικὰ μέτρα διὰ τὸν ἄνδρα καὶ πόσον ἄστοργος ἐγκατάλειψις διὰ τὰς γυναῖκας!

Η ΝΥΚΤΟΠΟΥΛΑ

— Μὴ φοβῆσαι, μητέρα μου, εἶνε καλὴ κόρη μ' ὅλα ταῦτα' σὲ ἔσωσεν.

Ἄλλ' αἴτη πολὺ κακῶς ἐδέχετο τὰς περιποιήσεις τῆς Νυκτο- πούλας.

Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ μικρὰ νοσο- κόμος διήρχετο ἄλλοτε μὲν εἰς τὴν ἔπαυλιν, ἄλλοτε δὲ εἰς τὸν οἶκόν των, ἡ μήτηρ τοῦ Ἰωάννου ἦτο πλέον ἐκτὸς κινδύνου καὶ ἡ νεῆνις δὲν ἐπέστρεψε πλέον εἰς τὴν ἔπαυλιν.

Ἡ ἀπομάκρυνσις ὅμως τῆς Νυκτοπούλας ἀπὸ τὴν ἔπαυλιν, μεγάλως ἐλύπησε τὸν Ἰωάννην. Διότι ἐκεῖνη ἦτις ἐνομιζέτο ὑπ' ὄλων ὡς μάλιστα, ἐφαινετο τώρα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, ὡς ἡ θελκτικώ- τερα κόρη τοῦ χωρίου. Καὶ ἡ ἐντύπωσις ἦν ἐπροξένησεν αὐτῇ εἰς τὸν Ἰωάννην ὑπὲρ τὴν ἐπίσης διαρκῆ καὶ ἔνθερον. Ἐλησμόνησε, διὰ τὴν ἀσκέτηται αὐτὴν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τὴν μητέρα του, πᾶν ὅ,τι ἠγάπα ἄλλοτε' ὠνειροπόλοι ὅταν οἱ ἄλλοι ἐργάζοντο καὶ ἠγγρῦνοι ὅταν οἱ ἄλλοι ἐκοιμῶντο. Τὸ ἐσπέρας περιεπλανᾶτο εἰς τοὺς λειμῶνας, καὶ βέβαιος ὦν, ὅτι οὐδεὶς τὸν ἠκολούθει, ἐλάμβανε τὴν πρὸς τὸ ἀπολωλὸς ἀγούσαν ἀτραπὸν. Μακρῆθεν παρετήρη τὴν κα- τοικίαν τῆς, ἐλπίζων πάντοτε ὅτι θὰ διέβλεπε τὴν προσφιλεῖ αὐτῆς μορφήν. Ἀλλὰ πάντοτε αἱ ἐλπίδες του διεψεύδοντο καὶ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν ἔπαυλιν ἀπηλπισμένος.

Ὅλιγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα ὁ Στέφανος ἀπέθανεν, κληροδοτῶν εἰς τὴν Νυκτοπούλαν τὴν καλύβην του καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἐπιστή- μης του.

Αὐτὸ τὸ συμβᾶν ἐνέβαλεν εἰς σκέψεις τὸν Ἰωάννην' καὶ μίαν πρωίαν χωρὶς νὰ εἴπῃ τι, ἔβαλε τὰ καινούργια ἐνδύματά του καὶ τὸν μαῦρον πλόν του, καὶ μολονότι τὸ θέρος εἶχεν ἀρχίσει, ἐξῆλθε πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν τῆς μητρός του.

Διητυβήθη πρὸς τὴν οἰκίαν τῆς Νυκτοπούλας καὶ ὅταν ἐπλησίασεν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐφαινετο, μὲ δισταζούσαν χεῖρα ἐκτύπησεν εἰς τὴν θύραν.

Μία φωνὴ ἔσωθεν ἠρώτησεν — Ποῖος εἶνε;

Εἰς ἀπάντησιν εἰσῆλθεν εὐρήκε δὲ αὐτὴν καθημένην πρὸ τῆς ἐστιάς καὶ ὅλος ἀπησχολημένην εἰς τὴν κατασκευὴν ὑγροῦ τίνος.

— Ὑπάρχει νεώτερόν τι; ἠρώτησε χωρὶς νὰ ἐγερθῇ.

— Ναὶ καὶ ὄχι, ἀπήντησεν οὗτος στενωχωρημένος.

— Ἐπειτα πλησιάζας ἐπανελάθειν. — Ἄλλοτε εἶχον διὰ σὲ τὰς χειρο- τέρας ἰδέας' εἶχον ἄδικον, συγχώρησόν μοι.

Ἡ νέα κόρη ἠγέρθη, ἐπροχώρησεν ὀλίγα βήματα, καὶ δεικνύουσα πρὸς αὐτὸν οὐλίαν τινα εἰς τὸν μελαγχροῖνον λαίμον τῆς, τῷ λέγει:

— Εἶναι τὸ σημεῖον τοῦ λίθου διὰ τοῦ ὁποίου μὲ ἐπλήγωσες μίαν ἐσπέραν τῶν Ἁγίων Πάντων. Τὸ ἐνθυμείσαι; Αὕτη ἡ πληγὴ δὲν ἐ- σβέσθη ἐκ τοῦ σώματός μου, πῶς θέλεις αἱ ὕβρεις σου νὰ σβεσθοῦν ἐκ τῆς καρδίας μου;

— Ὄ! ναί, ἤμην πολὺ ἄνανδρος, καὶ κακῶς σὲ ἐγνώριζον. Τώρα σὲ ἀγαπῶ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο τι. Μὲ θέλεις διὰ φίλον;

— Τί εἶνε φίλος; ἠρώτησε.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΥΔΩΡ ΜΕΛΙΣΣΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ

Εύσματα λεμονίου $\frac{1}{2}$ κοιλόν κοριάνδρον 60 γραμμάρ. γαρύφαλλα 30 γραμ. κανέλλα φιλή 30 γραμ. μοσχοκάρυδα 30 γρ. άλευρον ή σπόρους άγγελικής 13 γραμ. άλευρον ή σπόρους κάρου 15 γραμ. Μουσκέουον όλα αυτά έντός 6 λίτρων σπύρτου αναλελυμένου διά μιάς καί ήμισείας λίτρας ύδατος καί έχετε την συνταγήν σας.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Παξιμαδάκια τετον. Μίαν όκ. φαρίναν γαλλικήν. Τήν κάμετε σωρόν έντός λεκάνης, τής κάμνετε τρύπαν εις τό μέσον καί χύνετε εκεί 100 δρ. βούτυρο άνελυμένο, 100 δρ. φιλήν ζάχαριν, 100 δρ. γάλα καί 3 αυγά άσπρα καί κίτρινα μαζή. Ανακατεύετε καί ζυμώνετε καλά μίαν περίπου ώραν. Τά πλάττετε έπειτα πολύ λεπτά, εις μεγάλας πήτας, τά κόπτετε διάφορα σχήματα καί τά τρυπάτε με καρφίτσας, όπως είναι τά Άγγλικά του κουτιού. Τά στέλλετε εις φούρνον όχι πολύ δυνατόν.

ΚΥΡΙΑ μισώλιξ, έγγράματος, έχουσα καλās συστάσεις ζητεί οικίαν, έν ή νά περιποιηται παιδάκια, νά συνοδεύη αυτά εις τόν περίπατον, νά φοντίζη διά τήν διαίτην των μόνον άντί τροφής καί κατοικίας. Δύναται νά αναλάβη καί καθήκοντα οίκονόμου. Συνιστάται θερμώς καί παρ' ήμῶν.

ΓΑΛΑ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ Το Kephir, τό άριστον αυτό γάλα, δι' άσθενεις στομάχους καί δι' άναρρωνύοντας έν γενεί, κατασκευάζεται καί παρ' ήμῶν, μόνον παρ' τής κ. Τσάρα, ήτις τό πωλεί εις τό ήμισυ τής τιμής του Εύρωπαϊκού. Συνιστάται θερμώς παρ' όλων των ίατρῶν.

ΑΝΤ. ΤΑΣΣΙΑΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΙΛΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ
ΑΝΔΡΩΝ, ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΩΝ

Όδός 'Ερμού αριθ. 82. άπέναντι οικίας Σκουζέ

Πλούτος καί ποικιλία εις όλα τά είδη Τιμαί εύθηνόταται, άνεπίδεκτοι συναγωνισμού. Έσώρρουχα έτοιμα ή κατά παραγγελίαν. Έτοιμοι ή κατά παραγγελίαν γυναικείοι πιλοι. Πρόθυμος καί ταχυτάτη έκτέλεσις πάσης παραγγελίας. Δεκταί παραγγελίαι καί εκ των έπαρχιωών, επί τή άποστολή μέτρων. Δεκταί παραγγελίαι προικῶν καί βαπτιστικῶν.

LIDRAIRE FRANÇAIS NILSON

Μεταξύ των κέντρων τής φιλολογικής κινήσεως τό βιβλιοπωλείον Βίλμπεργκ κατ' αυτάς συγκεντρώνει όλον τόν κόσμον των άναγινωσκουσῶν καί άναγινωσκόντων, οίτιτινες θαυμάζουν τά ώραία νέα βιβλία τά εις πάσας, τās γλώσσας εκεί έκτεθημένα, τās πολυτελείς εκδόσεις τās τόσοσιν καταλλήλους διά δῶρα του Νέου έτους.

Έάν ήμην φίλος σου θα συνεμεριζόμην τās θλίψεις σου καί τά δάκρυά σου.

— Δεν έχω θλίψεις.

— Θα σε διασκεδάξω όταν στενοχωρηθῆς.

— Τα βιβλία μου μοι άρκουν . . . Βλέπεις, έπρόσθεσε, δεν έχω άνάγκην σου.

— Άλλ' έγώ, άνέκραξεν, θα αποθάνω εάν με άπωθῆς. 'Η ζωή μου έξαρτάται από σε! Δι' ενός βλέμματος θα με κάμης πλούσιον, διά μιάς λέξεως θα με κάμης ευτυχῆ.

— Γνωρίζω όλίγον τήν ζωήν, άπήνησεν. άλλ' άνέγνωσα άρκετά διά νά έννοήσω τίνα έγώισμόν εγκλείει ή λέξις άγάπη. "Ότε ήμην άτυχῆς καί άσχημος, με έκακοποίησας, καταχρώμενος τής άδυναμίας μου' τώρα με εύρισκεις ώραϊαν, καί επικαλείσαι τήν εύσπλαχνίαν μου, σύ, όστις ούδέποτε έλαβες οίκτον δι' έμέ. Πολύ άργά, φίλε μου, με έκαμες νά κλαύσω, κλαίε!

Μετ' όλίγον εξηκολούθησεν. — "Α! δεν γνωρίζεις πᾶν ό,τι ύπέφερα. Μικρά έτεινα τās χειράς μου προς τήν μητέρα μου, καί ή μητηρ μου με άπόθησεν. 'Αργότερα ήθέλησα νά αγαπήσω τόν γηραιόν διδάσκαλόν μου, καί ούτος βαναύσως έφέρετο προς με, καί σεϊς όλοι εις τό χωρίον άρκετά έβασκνίσατε αυτήν τήν μικράν Νυκτοπούλαν, ή όποία ποτέ δεν σās έκαμε κακόν τι. Καί έπειτα σοί λέγουσιν: "Εσο καλή, έχε καρδίαν! 'Η καρδιά μου διήλθετε επ' αυτής. Τῆ άληθεία, τί θέλετε νά μένη;

— Άλλά καί σύ είσαι άδικος! άνέκραξε. Τό μέλλον σου με άνησυχεί περισσότερο του ίδιου μου. Δός μοι μίαν έλπίδα καί θα καταφρονήσω διά νά σε νυμφευθῶ τās άντιστάσεις τής μητρός μου, καί

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΟΥΒΡ

125—ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ—125

Όλα τά είδη τής ύλουργικῆς, όλαί αι συσκευαί τής τραπέζης καί του τείου, εκ φαίαν καί πορσελάνης, όλοι οι πολύτιμοι χρύσταλλοι εις είδη άπολύτου χρησιμότητος καί υπερτάτης πολυτελείας, όλα τά είδη του φωτισμού από των μικροσκοπικῶν κανδυλῶν μέχρι των κολοσσιαίων λαμπῶν καί των ώραϊων πολυελαίων, όλα τά είδη των άνθοδοχῶν καί των κομψοτεχνημάτων των τραπεζῶν εύρίσκονται εις τό επί τής οδοῦ Αιόλου κατάστημα του κ. Κανελοπούλου.

Ένεκα δέ τής μεγάλης έν αυτώ έμπορικῆς κινήσεως καί κυκλοφορίας, ένεκα των μεγάλων βιομηχανικῶν οίκων, παρ' ὧν έφοδιάζεται πάντα τά είδη του τό κατάστημα τουτο, αι τιμαί του είναι κατώτεροι όλων των άλλων κατά 40 ο/ο.

ΕΛΕΝΗ ΓΟΥΡΤΥΝΙΟΥ (πρώην Πετρῆ)

ΜΟΔΙΣΤΑ

Κομψότης, καλαισθησία, στερεότης καί εύθηνία άνεπίδεκτος συναγωνισμού είναι οι τίτλοι τής κ. Γουρτυνίου.

Εις τό επί τής οδοῦ Λυκαδητου αριθ. 11 κατάστημα τής θα εύρωσιν αι άναγνώστριαί μας τήν κ. Γουρτυνίου, ής ή περι τό κόπτεται τέχνη φημιζεται ωραιά φιλόκαλοι καί καλαισθητοί Κυρίαί καί δεσποινίδες πελάτιδες τής μετ' ένθους σιασμού όμολογῶσιν.

Δέχεται παραγγελίας καί εκ των Έπαρχιωών.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ό κ. Φωστήρας ό διευθυντής του ύποδηματοποιείου των Κυριῶν επί τριμῶν σπουδάσας εκ του σύγγυς εις τά μέγιστα των Παρισίων Έργοστάσια καί τελειοποιήσας τήν δύσκολον τέχνην τής εφαρμογῆς των ύποδημάτων καί ως εκ τούτου τό άνετον βάδισμα, κατώρθωσε νά εφαρμόσῃ τό άρχαϊον Λόγιον, "καί βῆμα ποδός καί γελως οδόντων" κ. λ.

Ποία Κυρία ή Δεσποινίς, καλαισθητος δεν θα παραγγείλῃ έφέντος τά ύποδήματα τής εις τό τελείως ώργανωσμένο Έργοστάσιον των Κυριῶν, τό άνωθεν του καταστήματος του κ. Φωστήρα. "Ότι δήποτε δέρμα καί ότι δήποτε σχήμα αν ζητήσῃ τις, θέλει εύρει εις πλουσιωτάτην συλλογήν.

ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΦΥΤΑ

Κατηρηγήθησαν πλέον τά τεχνητά άνθη καί από τās αϊθούσας καί από τās κηδείας καί από τά φορέματα των χορωών. Παντου τά φυσικά βασιλεύου. Μία ώραία φυσική άνθοδέσμη, έν ώραϊον φυτόν εις αϊθουσαν στολίζουν περισσότερον από έν έπιπλον ή έν κομψοτεχνημα όσον πλούσιον καί αν είναι τουτο.

Τό επί τής οδοῦ Σταδίου άνθοπωλείον του κ. Κανδόρου, έχει θαυμασίαν συλλογήν φυσικῶν άνθῶν καί φυτῶν, καί τό άπλούστατα δέ διεσκευασμένο οϊκημα δύναται νά μεταβληθῆ εις κομψόν καί πλούσιον ένδιαίτημα, εάν στολίζεται με φυτά καί άνθη του κ. Κανδόρου. Τιμαί μετριώταται.

νάς προλήψεις του χωριου. Θα είσαι σύζυγός μου, ύποληπτομένη ύφ' όλων καί λατρευομένη ύπ' έμου.

Αυτη επανέλαθεν. — Ευτυχία δι' έμε δεν ύπαρχει πλέον. 'Η ζωή, βλέπεις, ήν έζησα εινε ως έν πικρόν φάρμακον, εις μάτην προσπαθει τις, νά τό ζαχαρώσῃ, δεν γίνεται γλυκύτερον' τίποτε δεν μεταβάλλει τό πικραμμένον.

Έπί πολυ τήν ίκέτευσεν, άλλ' εις μάτην. 'Αηληπισμένοσ επέστρεψεν εις τήν κατοικίαν του.

Μίαν φθινοπωρινήν ήμέραν ό 'Ιωάννης, ώχρος, δυσδιάγνωστος, εκάθητο πλησίον τής μητρός του, εις τήν θύραν τής επκύλεως.

Έκ τυχῆς ή Νυκτοπούλα διήλθεν εκείθεν.

Ό πτωχός νέος, θνήσκων εκ έρωτος, τήν επεκαλείτο διά των όφθαλμῶν.

— Πονηρόν ζῶον, άνέκραξεν ή μητηρ του, έμάγευσες τό παιδί μου. Δεν ήξιζε τόν κόπον νά σώσης έμέ, καί νά χάτω αυτό.

Δεν άπεκρίθη ποσῶς εις τήν μητέρα καί δεν παρετήρησε τόν υϊόν, άλλ' άπεμακρύνθη άγρίως, άνευ μίσους καί άνευ έρωτος.

(Έκ του Γαλλικού.)

Κασσάνδρα Γ. Βιτιάδου.

ΤΕΛΟΣ